

que, E. Ségué : La Biologie des Diptères.

Uit het gedrag van deze *Laphria* zou men moeten opmaken, dat de opgevangen trillingen het insect op eventuele aanwezigheid van prooidieren attenderen.

Het is niet te verwonderen, dat deze roofvliegen wel eens de havikken onder de vliegen worden genoemd. Naast de *Laphria*'s zijn onder andere ook vertegenwoordigers van het genus *Asilus* Linné geduchte rovers.

Zo zag ik eens te Weert *Asilus crabroniformis* L. zich plotseling op een grote libel storen en nog geen drie meter verder kwam het gehele geval neer. Hoewel ik onmiddellijk de rover van haar prooi verjoeg was de libel reeds als levenloos.

Weert, October 1950.

Literatuur:

- E. Ségué : Faune de France. Vol. 17. Diptères. (Brachycères) Asilidae. Paris 1927.
E. Ségué : Encyclopédie entomologique. Vol. 26. La Biologie des Diptères. Paris 1950.
C. Willemse : De Roofvlieg *Laphria flava* L. Natuurhistorisch Maandblad, jrg. 39. 1950.

Mededelingen van de Commissie inzake Wetenschappelijk Onderzoek van de St. Pietersberg. No. 18.

EEN VOOR DE NEDERLANDSE FAUNA NIEUWE SOORT VAN TRICHOPTERA

door
F. C. J. FISCHER
(Rotterdam)

Van de excursies, die door het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in de omgeving van de St. Pietersberg werden ondernomen, heb ik de tot nu toe verzamelde Trichoptera in een drietal partijen ter determinatie ontvangen.

Bij de laatste zending (verzameld in October 1950) is een dusdanig interessante vangst, dat ik daarvan even een korte mededeling wil doen.

Van de in totaal 156 dieren behoorden er namelijk 93 tot één soort, welke een voor onze fauna geheel onverwachte aanwinst bleek te zijn, nl. *Halesus mucoreus* Hag. (= *guttatipennis* McL.) f.n.sp. Het is een vrij grote soort, die ik alleen bezit uit Zwitserland van verschillende plaatsen, zowel gevangen door Geyskes als door mijzelf. Overigens is de soort in de literatuur herhaaldelijk vermeld uit Engeland en Schotland en behalve uit Zwitserland nog uit België. De vermelding van laatstgenoemd land schijnt echter in alle gevallen betrekking te heb-

ben op 1 ♀, gevangen bij Halloy door de Selys Longchamps.

Daar de wijfjes veel moeilijker te onderscheiden zijn dan de mannetjes en er indertijd maar enkele exemplaren bekend waren, lijkt mij een bevestiging van dit Belgische voorkomen wel gewenst, hoewel door deze vangst in Limburg het eveneens voorkomen in België wel veel waarschijnlijker geworden is.

Opmerkelijk blijft het ontbreken van *mucoreus* in geheel Frankrijk. In de grote catalogus van Berland & Mosely, die ook alle literatuur-opgaven vermeldt, wordt de soort niet genoemd. Ik ben er nu echter wel zeker van, dat ze ook in Frankrijk voorkomt en dat de late vliegtijd (September tot Februari) haar tot nu toe onopgemerkt heeft gelaten.

Van de 93 exemplaren, alle van Kasteel Neercanne, 17, 18 en 19 October 1950, zijn 88 ♂♂ en slechts 5 ♀♀. Of de laatste minder beweeglijk zijn of minder aangetrokken worden door de gebruikte lichtbron (dit geldt in ieder geval niet voor andere Trichoptera) of tenslotte later uit de pop komen dan de ♂♂, kan ik niet beoordelen, alvorens ook vangsten van latere datum en van andere plaatsen gezien te hebben.

De naam *mucoreus* gebruik ik in navolging van F. Schmid in zijn "Monographie du genre *Halesus*", gepubliceerd in Trab. Mus. Ci. nat. Barcelona Nov. Ser. Zool. I No. 3, 1951, die zijn oplossing van de nomenclatorische puzzle, die deze soort oplevert, heeft voorgelegd aan de voorzitter der internationale commissie voor zoologische nomenclatuur. Het is jammer, dat in deze monographie nu juist in het jaartal bij het citaat Hagen 1861 een drukfout is blijven staan (1868), waardoor deze naam jonger in plaats van ouder schijnt te zijn dan *guttatipennis* McL. 1865.

Summary.

Halesus mucoreus Hag., 1861 was found in our country for the first time (17th-19th October 1950, 88 ♂♂, 5 ♀♀) in the neighbourhood of the St. Pietersberg, Province of Limburg.

The species was described by MacLachlan from England under the name of *H. guttatipennis* and was until now found only in Britain and Switzerland and a single specimen in Belgium.

The species was described by MacLachlan instead of *guttatipennis* McL., 1865 according to F. Smid, 1951.